

det, skal jeg sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er stadig af den faste overbevisning, at faglige a-kasser med direkte direkte tilknytning til fagforeningerne er et gode for medlemmerne, sådan som vi var det i 1996, i 1998, som vi var det før, som vi er det efter, og som vi har været det indimellem.

Der er mange gode grunde til det. Fagligt kendskab til området giver de bedste muligheder for ordentlig vejledning, og forslag til beskæftigelsesinitiativer kommer bedre frem den vej, det giver mulighed for en hurtig og kvalificeret behandling af f.eks. overenskomstforhold, fyringsvarsler og den slags ting, som knytter a-kassesystemet til det faglige system, og det giver ikke mindst mulighed for en demokratisk medindflydelse på gulvniveau. Den mulighed er det så til gengæld vigtigt, at medlemmerne bruger, f.eks. ved generalforsamlingernes diskussion om, hvordan man bruger pengene. Det er der da heldigvis også mange der gør.

Over for den styrke, som ligger i de faglige a-kasser, opstiller forslagsstillerne et perspektiv om øget konkurrence. Der er ikke nogen fordel ved at frembringe en situation, hvor der kan opstå konkurrence mellem a-kasser, sådan som forslagsstillerne udtrykker det. Jeg kan f.eks. forestille mig en grim situation, hvor a-kasser reelt vil kunne sortere medlemmer efter ledighedsrisiko, hvorefter man jo sagtens kan konkurrere på billig administration og deraf følgende lave kontingenter.

Jeg er ikke i tvivl om, at de borgerlige vil ønske sådan en konkurrence på ledighedsrisiko, men Enhedslisten foretrækker altså klare, faglige afgrænsninger.

Når der i dag kan findes eksempler på, at a-kasser ikke altid giver deres medlemmer den bedste service og støtte, så skal årsagen findes et helt andet sted end i strukturen. Det handler jo om, at såvel de tidligere som den nuværende regering har strammet, strammet og strammet reglerne for de arbejdsløses ret til dagpenge, og at reglerne efterhånden er blevet så indviklede og sammensatte, at fejl næsten ikke er til at undgå.

Hvis man virkelig er interesseret i, at a-kassesystemet skal være en effektiv hjælp for de medlemmer, som bliver arbejdsløse, og hvis man vil begrænse administrationsudgifterne, så

er det arbejdsløshedsløvgivningen, der skal tages hul på, men desværre er et flertal i det her Folketing jo af den faste overbevisning, at arbejdsløse skal piskes rundt i aktiveringsmanegen med trusler om at ryge helt ud af dagpengesystemet hængende over hovedet.

Med disse bemærkninger må det være klart, at Enhedslisten absolut ikke støtter forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan sige med det samme, at Kristeligt Folkeparti tilslutter sig det forslag her, fordi vi går ind for frihed på arbejdsmarkedet, også med hensyn til, hvordan man vil organisere sig i arbejdsløhedskasser.

Det var SF's ordfører, hr. Ole Sohn, der i sin ordførertale sagde, at vi jo godt kunne have taget en ideologisk debat, men at det nok var unødvendigt, for vi vidste vel nogenlunde, hvor vi havde hinanden. Men jeg har konstateret to eksempler nede på gulvet på, at man ikke ved, hvor man har Kristeligt Folkeparti. To forskellige ordførere har sagt til mig, at vi vel gik imod det forslag her, fordi det jo fjerner det monopol, som den kristelige fagbevægelse har, men jeg vil gerne sige, at vi støtter hverken kristelige eller andre monopoler.

Vi går ind for frihed, vi går ikke ind for eksklusivitet, så den kristelige fagbevægelse, som har fået en særstilling ved den dispensationsbestemmelse, der er i loven nu, må selvfølgelig finde sig i at få konkurrence. Det er da ikke sikkert, den er så vild med det, det er der jo ikke mange af os der er vilde med, hvis vi har en særstilling, men jeg tror, at den vil være i stand til at stå sig i den konkurrence. Den er nu i stand til at støtte sine medlemmer på en faglig og en ganske udmærket måde, så det må den leve med.

Vi har brug for de tværfaglige arbejdsløhedskasser, og jeg er helt enig med hr. Kirkegaard i, at dem får vi på et tidspunkt. Den indretning, som vi har på arbejdsmarkedet med arbejdsløhedskasserne, er jo historisk bestemt. Det er jo ikke, fordi det er den eneste fornuftige, den er bare blevet til ved tilfældighedernes spil, kan man sige.

Hr. Ole Vagn Christensen mener, at det er snildt for arbejdsgiverne at kunne ringe til en bestemt arbejdsløhedskasse, fordi de ved, at den har det faglige speciale. Der er selvfølgelig eksempler på, at det kunne være smart, men der også eksempler på, at det ikke finder sted. F.eks. vil jeg tro, at inden for det fag, som hr.